

சூர்பான் றணை.

திருக்குறள்

அதிகாரச் சாரமாகிய

நானெறித் தாலாட்டு.

இது

யாழ்ப்பாணம் வல்லை

சோதிடரும், வைத்தியருமாகிய

வ. ஞா. கணேசபண்டிதர்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரை வடக்குமாசி வீதி
ஸ்ரீ நாமச்சந்திர லீலாசம் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.

REGISTERED COPY RIGHT.

குருபாளநாயகர்

திருக்குறள்

அதிகாரச் சாமாசிய

நன்னெறித் தாலாட்டி.

இது

யாழ்ப்பாணம் வல்லை

சோதிடரும், வைத்தியருமாகிய

வ. ஞா. கணேசபண்டிதர்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரை

R. அரியநாயகம் பிள்ளை

அவர்களால்

மதுரை வடக்குமாசி வீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திரசாராயீஸ்ரீ

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை தி. சபாபதி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வேண்பா.

திருக்குறளின் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்தறிவார் கற்றோர்
கருத்தையறி யாரெல்லாங் காண—பொருத்தமுடன்
செப்பினான் றுலாட்டாய்த் தேர்ந்த கணைசெனனும்
ஒப்பில்லாப் பண்டிதன்மெய் போர்ந்து.

திருநெல்வேலிப்பேட்டை சைவசமய சன்மார்க்க சங்கத்தில்
அமைச்சராயிருந்தவரும், கொழும்பிலுள்ள இலங்கைச்சைவ
பரிபாலன சபையில் ஆசிரியராயிருந்தவரும், தமிழ்
வல்லாருமாகிய சைவத்திருவாளர்

த. ஆறுமுகநயினர் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியவை.

உலகுபுகழ் தமிழ்நாட்டி லீழ்மெய்ய பொயிர்பி

ருயர்யாழ்ப் பாணத்

திலகுவல்வைப் பதியின்கண் கீழ்முணர்ச்சி யிறையுணர்ச்சி

• யிரண்டும் வல்ல

புலமையொடு வயித்தியமுஞ்சோ திடமும் அரைநடுதழுந்து

புவிசில் யார்க்கும்

நலனுறநல் லொளிசெயுமோர் தவன்மனைச பண்டிதனும்

நாமன் மாடேதா,

முதுதமிழ்நாட் டொழுக்கத்தை வழக்கத்திற் கொண்டுவா

முனைந்து நல்ல

புதுமையதாத் திருக்குறளை யாய்ந்தெடுத்துத் தாலாட்டாப்

புனைந்து தந்தான்

அதுகொடுநல் லறதநாய்மார் மக்களைத்தா-லாட்டிவரின்

அதனால் யார்க்கும்

மதுமலர்நேர் வாய்மணக்கு மறிவோங்கும் ஒழுக்காடிகும்

உண்டை யாமே.

4

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதுரை மேலமாசிவீதி விதவான்

மகா-ந-ந-புரீ மு. திருவிலைமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியவை

வெண்டி.

தேவாகுறட் சாரந திரட்டி யெளிதாக
 ஆவலொடு நன்னெறித்தா லாட்டாக்கிப்—பூவின்
 கணைசற் குணரெல்லாங் காதலிக்கத் தந்தான்
 கணைசபண்டி தன்னெனும் கான்.

அன்னவன்யா ரென்ற ழழகியயாழ்ப் பாணவல்லை
 நன்னகரில் வாழ்வானு ஞானபண்டி—தன்னுடைய
 புத்திரனுஞ் சோதிடந்தேர்புண்ணியனுஞ் சித்தரொத்த
 வைதகியனு மான வரன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தங்கத்தினரும்,
 ஸௌராஷ்டிரஹஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
 அற்புதக்கணையாழி, நீதிசாரத்திரட்டுமுதலியபன்னாவூசிரியரும்
 பாண்டியநேசன் பத்திராதிபருமான

P. சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியார் அவர்கள்
 இயற்றியது.

உட்டலைக் கலித்துறை.

சீர்தந்த முப்பாற் கூடலைக் கடைந்து திரட்டிநரர்க்
 கோர்த்த என்னெறித் தாலாட் டமுதம் இனிதளித்தான்;
 பேர்தந்த வைத்தியம் சோதிடம் வல்லான், பிறங்குவல்லைப்
 பக்தந்த, ஆசான்; அருவார் கணைசகற் பண்டிதனே.

குருபான்றனை.

திருக்குறள் அதிகாரச்

சாரமாகிய

நன்னெறித் தாலாட்டு.

காப்பு - வேன்பா.

உலகுள் குறதியென வேறுபொரு ணுக்கும்
நலமுறமுப் பாலாய் நலிற்றி—நிலமுற்றும்
கொண்டபுகழ்த் தேவரடி கூறுமுயர் சித்திமுத்தி
கண்டபரன் றுளுமெறகுக் காப்பு.

தாலாட்டு.

ஆராரோ இவ்வுலகுக் காதியா ரென்றுளத்தில்
தேரார் களுண்மையைநான் செப்பக்கேள் கண்மணியே. (1)

பாயிரம்.

1' கடவுள் வாழ்த்து.

ஆகரமெழுத் திற்கெல்லா மாதியாய் நிற்பதுபேரல்
சகத்திற்காம் ஆதிபெற்றார் சத்திசெவங் கண்மணியே. (2)

கண்ணெயென் கண்மணியாய் கண்மணியி னுன்னொனியாம்
விண்ணாய் மதியாய் விளங்குபரங் கண்மணியே. (3)

2' வான்சிறப்பு.

ஆகாச மானவைக ளத்தனைபு முண்டாக்கி
ஆகாச மாபுலகுக் காலதும்வான் கண்மணியே. (4)

3' சீத்தார் பெருமை.

துறத்திற வாதிருக்கும் தூயேசர் பெருமைசொலின்
யிறத்திறத் தாரையெண்ணிப் பேசுவதற் குங்கினியே. (5)

4 அழன்வலிபுறத்தல்.

சட்டுபொரு ளின்பம் இனியமக்க ளாயுமுத்தி
கூட்டவல்ல தாதுமுறன் கூறுவன்கேள் கண்மணியே. (6)

6 தீநக்துறள் அழிகாரச் சாரமாகிய

பொருளின்ப மாபுள் புகழ்புகழினர் முததிபெலாம்
தருமனமவாக் குச்செயலே சாற்றுமற குங்கினியே. (7)

மணத் துக்கண் மாசிலனும் மான்பே துறவறாமம்
இனத்தொழுக்கம் கல்லிகை யில்லறமாந் கண்மணியே. (8)

இல்லறவியல்.

5 இல்வாழ்க்கை.

உண்டுவக்கு மில்வாழ்க்கை ஓம்பல் முதன்மைபென
கண்டுசொள் னூர்பெரியோர் கற்றறிவாய் கண்மணியே. (9)

இல்வாழ்வே மாநதர்க் கினிதாம் பொருளினினேறல்
கல்வாழ்க்கை யேதுறவு நாடுவாய் கண்மணியே. (10)

6 வாழ்க்கைததுணைநலம்.

உற்றூர்பெற் றுருடனே ஊர்புகழ் வாழ்கணவன்
சொற்றவறாள் வாழ்க்கைத் துணையாகும் கண்மணியே. (11)

தற்காத்துக் கொண்டவனைத் தான்பேணி யூர்புமுஞ்
சொற்காத்தில் வேலைகளிற் சோர்விலாள் பெண்கினியே. (12)

நாணமட மச்சம் நலிப்பயிர்ப்பு நன்னிறையும்
பேணுதலே பெண்மைப் பெருங்குணமாய் கண்மணியே. (13)

7 பு.சுல்லரைப்பெறுதல்.

ஊக்க மறிவுநலவி ஓட்பயிசு நற்புதல்வர்
ஆக்கமென்ப பெற்றார் கணிகலனு மாங்கிளியே. (14)

தந்தைமகற் காற்றுநன்றி சரல்புடைய னைக்கைபின்பு
மைந்தன்பெற் றாப்பேணி வாழ்க்கி னாய்க்கிளியே. (15)

8 அன்புடைமை.

எல்லா ரிடத்தாமன்பாய் ஏய்தலே மில்லறமாம
பொல்லாரை நீக்கிப் புகழ்பெறுவாய் கண்மணியே. (16)

அன்பிலா ரெல்லாம் அவர்க்கே உரியவராம்
அன்புளா ரென்பும் அனைவருக்கு மாங்கிளியே. (17)

9 விருந்தோம்பல்.

இல்லா வறுமையிலும் இல்லிடத்தேய் நல்விருந்தை
ஒல்லாவென் னுதோம்பல் ஓங்குசெல்வ டாங்கிளியே. (18)

என்னெறித் தாலாட்டு.

7

10 இனியவைகறல்.

இன்சொல்லே யார்க்கும இனிதாங் கடுமொழியும்
அன்புடையார் கூறில் அனுவயினி தாய்க்கிளியே. (19)

இனிய மொழியிருக்க இன்னாத சொல்லல்
கணிகையிட்டிக் காயருந்துங் காரியமாய் கண்மணியே. (20)

11 செய்நன்றியறிதல்

நன்றிமற வாதொழுதல் நன்றி மதன்பெருமை
நுன்றுசம யாதெரிந்து தூக்கியறி கண்மணியே. (21)

காலத்திற் செயதநன்றி காசளவே யானுதும்
ஞாலஞ்செய் நன்றியினும் நன்மைபெரி தாங்கினியே. (22)

12 நடுநிலைமை.

நடுநிலை யாரிடத்தும் நன்றும் அதனால்
கெடுதெயுறச் செல்வம் கீழாசுருமாங் கண்மணியே. (23)

13 அடக்கமுடைமை.

திரிகரணம் தீநெறியிற் செல்லா தடங்குதலும்
பெரியோர்ப் பணிதலுமே பேரின்ப மாக்கினியே. (24)

14 ஒழுக்கமுடைமை.

நல்லொழுக்க மீகைபொறை நானுடையார் மேல்சூலமாம்
புல்லொழுக்க முள்ளார் புலையராக் கண்மணியே. (25)

15 பிறனில்விழையாமை.

தன்மனையை வேறொருவன் சாரவிரும் பான்பிறனின்
நமைனையை வெஃகல் நடுவோசொல் பைங்கினியே. (26)

16 பொறையுடைமை.

பொறுத்தலே நன்றும் புகழ்வருமேற் பொல்லாரை
ஒறுத்தலுநன் றுமநனை உய்த்துணர்ந்து செய்கினியே. (27)

17 அழுக்காறுமை.

சேர்ந்ததனைத் தீக்கின்ற தீபோற் பொறுமைதனைச்
சார்ந்தவரைத் தீக்குமதைத் தள்ளிவாழ் கண்மணியே. (28)

8 திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாதீய

18 வெஃகாமை.

அஃகாதுன் செல்வம் அயலான் பொருடனை
வெஃகா திருப்பையெனின் மேன்மைபுமாங் கண்மணியே. (29)

19 புறக்கூறுமை.

பிறன்பழியைப் பின்கூறும் பேதைமைஞா லந்தனிலே

அறம்பொருளின் பங்கள் அடைவார்க்கின் றுங்கினியே. (30)

20 பயனில் சொல்லாமை.

பயனுள்ள சொற்களையே பார்த்துநீ சொல்வதல்லால்
பயனில்லாச் சொற்கள் பகராதிே கண்மணியே. (31)

21 தீவினைசம்.

தீவினைக ளானவெல்லாம் தீதே பயபாணவாம்
தீவினைசெய் யாவாழ்நிலை நெயருவழிப பாங்கினியே (32)

22 ஒப்புரவறிதல்.

ஊருணிபோ லும்மருந்தா யுண்டாரமும் போல்யார்க்கும்
சேருந் துயர் தீர்த்தல் செல்வர்க் கொளிகினியே. (33)

பெற்றார் மனைமரபார்ப் பேணிச் சகோதரரை
உற்றார்மற் றோர்க்குதவல் ஒப்புரவாங் கண்மணியே. (34)

23 ஈகை.

வறியார்க்கொன் றிதலே மாண்பறனும் மற்றவெல்லாம்
சூறியெதிர்ப்பை நாடிக் கொடுப்பனவாங் கண்மணியே. (35)

24 புகழ்.

இல்லறங்க ளாற்புகழை எய்தினோர் மேலுலகில்
பல்லோர் தொழுங்கடவுட் பாகமுறு வார்கினியே. (36)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

அறவறவியல். விரதவகை

25 அருளுடைமை.

எல்லா வுயிர்க்கும் இரக்கமுள ராயிருத்தல்
தொல்வார்கள் முத்தித் துறையெனவே கண்மணியே. (37)

நன்னெறித் தாலாட்டு.

9

26 புலால் மறுத்தல்.

தன்னுயிர்ப்பால் மன்னுயிரைத் தாங்குமுட ஓர்னைநச்சித்
தின்ன விரக்கமிலாத் தீவினையாக் கண்மணியே. (38)

ஊன்புகிக்கும் வேங்கைக் குறுங்குணத்தைப் போல்விலங்கின்
ஊன்புகிப்பார்க் குத்தறுகண் னென்றுமரு வில்கிளியே. (39)

ஊணின் குணமே உடம்புக்கா மவ்வுடம்பு
பூணுங் குணமுயிர்க்காம் பன்புலால் நீக்குகண்ணே. (40)

சண்டுத்தவம் கூறிய அதிகாரம் முறைபிறழக் கொக்கப்பட்ட
டதாய் காணப்பட்டதால் முறைப்படி துறவின்பின் வைக்கப்
பட்டது.

அஃதங்கனமாதல் 391-ம் திருக்குறளுரையில் (நீடியா
மைபுணர்ந்து) "அறநதுயித்தவந்தான்மெய்புணர்ந்து அவாவ
றுத்தகீள் வழுவமை" என்பதனுடிக.

27 கூடா வெழுக்கம்.

தவவேடத் தான்மறைதது தன்மாங்கா மத்தமுங்கல்
புவிபிற் பகாபுலித்தோல் போர்த்துணலபோ லாங்கிளியே. (41)

28 கன்னாமை.

உடல்பொரு ளாவிக் குறுங்குகெ செய்களவை
விடல்வேண்டும் விட்டாக்கால் மேலின்ப மாங்கிளியே. (42)

29 வாய்மை.

வாய்மை யெனப்படுதல் மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிர்க்கும்
தீமையிலாச் சொல்ல தெரிந்துசொல்வ தாங்கிளியே. (43)

30 வெகுளாமை.

சேர்த்தாரைக் கொல்லும் சினத்தைவிடு செல்லிடத்தும்
ஓர்ந்துபார்த் துள்ளடக்கல் உத்தமமாக் கண்மணியே. (44)

31 துன்னுச்செய்யாமை.

முற்பகலி லேபிறர்க்கு முட்டுதன்ப மெல்லாம்நி
யிற்பகலி லேயுனக்கே பேர்த்துவருங் கண்மணியே. (45)

32 கொல்லாமை.

கொல்லான் புலாயுண்ணுக் கோதிறவத் தானையுயிர்
எல்லாந் தொழுதுகின் று எத்துமே கண்மணியே. (46)

10 திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய

புலைகொலைகட் காமம் புகல்கோபம விட்டொழுகல்
அலைவில் துறவறமாம் ஆய்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (47)

தன்னுயிரைக் கொல்லா தவத்தீதார்க ளிப்புவிடில்
என்னுறினும் சாகா திருப்பார்கள் கண்மணியே. (48)

வீரதவகை ழந்நீற்று

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறுதும்

33 நிலையாகம்.

பொருளின்ப மாக்கை புனற்குமிழி போனிலையா
அருளா லளவறிந்தே ஆசையொழி கண்மணியே (49)

34 துறவு.

உடல்பொரு ளின்பமெலாம் ஊங்குயிர்க்குப் பந்தனமாம்
விடல் வேண்டி அக்துறவால் மெய்த்தவமாங் கண்மணியே (50)

35 தவம்.

தவமாவது மனத்தை பொறிவழி செல்லாதடக்கல்

(என்றது அட்டாங்க யோகப்பகுதியை)

உற்றபசி நோய்பொறுத்தல் ஊறுயிர்க்குச் செய்யாமை
அற்றே தவத்தினுரு வாருமாங் கண்மணியே. (51)

உண்டி சுருக்கல் உயிரிறவா மற்காத்தல்
மண்டு தவநெறியின் மாட்சியையாங் கண்மணியே. (52)

மனமொன்றும் பற்றாத மாண்பாம் யோகத்தவத்தால்
கினமொன்றும் காலம் செயித்தலுமாங் கண்மணியே. (53)

36 மெய்யுணர்தல்.

சிவயோக மாந்தவத்தால் சிற்பரத்தைக் கூடலுமாம்
பவம்நீக்கும் மெய்யுணர்வாம் பார்த்தறிவாய் பைங்கினியே. (54)

என்றுமுள மெய்ப்பொருளாம் ஏகபரங் கண்டதனோ
டொன்றிநிற்கும் முத்தர் உலகடையார் கண்மணியே. (55)

அனந்தலுட னேநினைப்பு மற்றநிலை கண்டால்
மனநதுடிக்கா மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்ததுகாண் கண்மணியே. 56

37 அவாவறுத்தல்.

பிறவிக்கு வித்தாகும் பேரவா வைத்தடிந்தால்
துறவிக்கு மேல்விடு சொந்தமாங் கண்மணியே. (57)

நன்னெறித் தூலாட்டு. 11

ஆரா வியற்கை யவாவறுப்பி னுக்கதுவே
பேரா வியற்கைப் பெருவீடாங் கண்மணியே. (58)

பற்று மயக்கமவா பாசமெனச் சொலவதெலாம்
உற்ற வெருபொருட்சொல் லோர்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (59)

38 ஊழ்.

ஆக்கி யளித்தழித்தே யனைத்துயிர்க்கு மீன்பதுன்பம்
பொக்குமுதற் றொர்வாம் பொருந்தூழாங் கண்மணியே. (60)

துறவாவியல் முயற்றறு.

பொருட்பால்

அரசியல்

39 இறைமாட்சி

அரசாணம் யிலைக அந்நுக்க மாண்மைகல்வி
எஞ்சாணம் செங்கலை இறைமாட்சி யாங்கினியே. (61)

காண்டற் செவியன் கடுஞ்சொலின் சொற்கேட்கும்
மாண்டபொறை நிறியளி மன்னர்க் கொள்கினியே. (62)

அறிவுநிறை யோர்ப்புடனே ஆகுங் கடைப்பிடியென்
றுறுநாற் குணமாண்மை உற்றமன்னர்க் காங்கினியே. (63)

40 கல்வி

சாதீசம யாந்தொழிற்கார் தக்ககல்வி யத்தனையும
ஒதி யுணர்ந்துகற்றே ஓம்பல் முறை கிளியே. (64)

என்றுமழி யாதசெல்வம் எல்லார்க்கு மேற்றகல்வி
ஒன்றுமே யல்லாநீங் கொன்றுமிகை ஒலியே. (65)

41 கல்லாமை

கல்லார் விலங்கினொடு கண்ணில்லார் தம்மையொப்ப
எல்லாபு பயனுமிக எய்துவர்கற் றோர்கிளியே. (66)

42 கேள்வி

கற்றிலனே யானாலுங் கற்றோர்வாய்க் கேட்டவர்கள்
சொற்றநெறி நின்றல் துயர்தீர்க்கும் கண்மணியே. (67)

43 அறிவுடைமை.

கற்றனவுங் கேட்டனவும் கல்லா தனவுமினி
முற்றுவன வும்மறிதல் முதறிவாங் கண்மணியே. (68)

12 திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய

44 குற்றங்கடிதல்.

சிறுமைமதம் லோபம் சினமுவுகை தீமானம்
அறுவகைபாங் குற்றம் அறிந்துகிடல் கண்மணியே. (69)

45 பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

செல்வ மறிவுகல்வி சீராற்ற ளாண்மைகளால்
வல்லபெரி யார்துணையை வாயறிந்து கொள்கிளியே. (70)

46 சிற்றினஞ்சேரமை.

செல்வ மறிவுகல்வி சீராற்ற லன்புபொறை
நல்லொழுக்க மில்லாரை நாடாதே கண்மணியே. (71)

47 தெரிந்தது செயல்வகை.

ஆக்கமுங் கேடு மாவறிந்து சீர்தூக்கி
ஆக்கமிகு நல்கியாயை ஆய்க்தெண்ணிச் செய்கிளியே. (72)

உற்றவினை யின்வலியு முன்வலிமாற் றுன்வலியும்
சுற்றத்துணைவலியு நூக்கியறி கண்மணியே. (73)

புகற்பொழுதிற் காக்கை பருங்கு கையைவெலல்போல்
இகல்வெலற்காங் காலவலி யெண்ணியறி கண்மணியே. (74)

சாதகத்தால் யோகதிசை தத்துபுத்தி சித்திரங்கள்
ஒதுகின்ற கோசரமும் உய்த்துணர்வாய் கண்மணியே. (75)

தனக்குவலி தாங்காலம் தக்கோராற் பார்த்தறிந்து
வினைக்கெழுவார்க் கெத்தொழிலும் வெற்றியாங் கண்மணியே. (76)

கப்பணிலக் தொடா கடலினிற்றே ரோடாதால்
அப்படிப்போ ளுன்வினைக்கு ஆகுமிடங் காண்கினியே. (77)

குற்றமொன்று மில்லார் குவலயத்தி லின்மையினால்
குற்றங் குறைந்துகுணங் கூடினரைக் கொள்கினியே. (78)

குற்றங் குணந்தெரியக் கூறுமுரை கல்லவர்செய்
யுற்ற கருமமன்றி ஒன்றுமில்லை ஒவியமே. (79)

பெருமை சிறுமைகளைப் பேசுமுரை கல்லவர்செய்
கருமமே யன்றியில்லை கண்டறிந்து கொள்கினியே. (80)

கண்ணறித் தாலாட்டு.

அன்பறிவு தெற்ற மவாவின்மை பாற்றலினை
கன்குடைபா னைவினைக்கு நாட்டலாக கண்மணியே. (81)

நன்மையுடன் தீமையையும் நாடிநன்மை மிக்காரை
சொன்ன வினைமுடிக்கத் தூண்டலாங் கண்மணியே. (82)

சுற்றமெலா முன்னையன்பாய்ச் சூழ்திருக்க வாந்தறனம்

பெற்றதனாற் பெற்றபலன் பேதையார்க்கின் ழுக்கினியே. (83)

இன்சொல்முத் தோர்ப்பணிதல் ஈகைபொறை நானுடையான்
தன்கிளையெ லாங்கூடித் தாங்கவிருப் பாண்கினியே. (84)

54 பொச்சாவாமை.

அறம்பொருளின் பங்கீர்த்தி ஆயுவெற்றி யானவெல்லாம்
மறந்தாரைச் சேரா மறதிவிடு கண்மணியே. (85)

55. செங்கோண்மை.

குடிதழுவிக்க கோலோச்சங் குற்றமில்லா மன்னவன்றன்
அடிதழுவி வாழுமன்பா யாருலயெ லாங்கினியே. (86)

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தாங்கி யிறைபுரிந்து
சொன்னவறத் தாற்றொழுக்கல் னாயசெங்கோ லாங்கினியே. (87)

56 கொடுங்கோண்மை.

இறைமுறையாற் கொள்வதன்றி ஏக்கமுற யாவரையும்
குறைபடுத்திப் பொருளேற்றல் கோடுதலாக் கண்மணியே. (88)

அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண்ணீர் மன்னவன்றன்
செல்வத்தைத் தேப்ச்குமொரு தின்படையாங் கண்மணியே. (89)

57 வெருவந்த செய்யாமை.

குடிக ணடுங்கச்செய்யும் குற்றத்தின் யிக்கதண்டம்
படிக்காக்கும் மன்னவர்க்குப் பாலமாங் கண்மணியே. (90)

இறைகொடிய னென்றுலக மேங்கச்செய் மன்னன்
உறைகுறுகிசெ செல்வம் ஒருங்கிழப்பா னாங்கினியே. (91)

58 கண்ணோட்டம்.

கண்ணோட்டம் யாதெனின்முன் கண்டுபயின் ழூர்க்கானில்
கண்ணோடி யன்னார்க் களிப்பித்த லாங்கினியே. (92)

14 திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய

காரியங்க ளாம்பொருட்டுக் கண்ணோடி யாவாரை

சேரா யுவாபிததல் செல்வமாக கண்மணியே. (93)

59 ஒற்றாடல்.

எல்லார்க்கு மெய்விடந்து மென்றுகிகழ் சம்பவங்கள்
வல்லறியுந் தூதால் வகைபுறிக லாங்கினியே. (94)

ஒற்றாட லென்றாய் ஒவருயகா னுதிருந்தால்
உற்ற விண்ணசெய்வாக நுறுதியாங் கண்மணியே. (95)

60 உண்கமுடைமை.

உண்க முடையார் உயாசகியடை வாரவரை
ஆக்கமெலாந் திடி யனையுமே கண்மணியே. (96)

61 மடியின்மை.

எல்லாப பயனுமிடந் தேங்குவான சேரம்பலெனும்
நல்லாள் முகடிவெல்கும் நாணமிலான் கண்மணியே. (97)

சேரப்பல் துயில்மறதி தூக்கமிவை மிக்குடையான்
தெய்வத் திரிவரெனச் செப்புவார் கண்மணியே. (98)

62 ஆள்வினையுடைமை.

முயற்சியுடை யார்களென்றும் முற்றிலக மாளனுமாம்
உயர்ச்சியடை வார்களென்று ஒதுவார் ஓவியமே. (99)

தெய்வத்தா லெண்ணுபயன் சேராது போகினுந்தன்
மெய்வருத்துங் கூலிகையின் மேற்கிடைப்ப தாங்கினியே (100)

63 இடுக்கணழியாமை.

தெய்வத்தால் மக்களால் சேர்பொருளி லாமையினால்
எய்து மிடம்பகளுக் கேங்காதே கண்மணியே (101)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்

64 அமைச்சு.

எல்லாந தெரிந்தறிந்தே ஏற்றபடி செய்துறுதி
சொல்லவல்ல மந்திரியே குழ்ச்சித் துணைகினியே. (102)

65 சொல்வன்மை.

பகைநொதுமல் நண்புசெல்வப் பாலவெலாம் வந்தணையத்
தருமொழிக னைத்தொரிந்து சாற்றுதலாக் கண்மணியே. (103)

நன்னெறித் தாலாட்டு.

15

66 வினைத்தூய்மை.

அறம்பொருளின் பங்க ளாம்வினைபைச் செய்தலன்றி
மறம்பயக்குந் திச்செயல்கள் மன்னற் கிகழ்க்களியே. (104)

நன்றூர் பசியுறினும் இன்னற் படினுமென்றும்
கான்றோர் பழிவினைகள் சாராராவ லோர்க்களியே. (105)

குடிகளழக் கொண்டபொருள் கோவிரங்கபு போவனவாம்
ஔநிலையாற் கொள்ளல் நழுவினும்பிள் ளுக்களியே. (106)

67 வினைத்திட்டம்.

அழியும் வினைவிட லும் ஆக்கவினை ஊழால்
பழுதுபடிற் சோகமுறப் பாண்மைதிட்ப மாங்குளியே. (107)

செய்யும் வினையிடையிற் சீரழியாத் திட்பமொட்பம்
எய்தி முடிய இயற்றுதலாக் கண்மணியே. (108)

68 வினைசெயல் வகை.

நூடிவுமிடையூறும் முற்றியபின் னத்தொழிலால்
படுபயனுஞ் சீர்தூக்கிப் பார்த்தறிந்து செய்களியே. (109)

சாமபே தந்தான தண்டமெனக் கூறகின்ற
நாமவகை யால்வினையை நன்ருறச்செய் வாய்களியே. (110)

69 தூது.

வேந்தனுரைப் பவற்றை வேற்றரசர் பாற்றொன்று
வேந்துயக்கச் சொல்லல் விற்றறாது கண்மணியே. (111)

70 மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

அகலாதணுகா தனல்காய்வார் போன்றிருந்து
உசப்பாம் பொழுதில் உறுதிசொல்வ தாங்களியே. (112)

71 குறிப்பறிதல்.

விருப்பு வெறப் புக்காமம் மேற்சோக் மச்சமென
கருத்தி னிகழ்வதெலாங் கண்டறிவ தாங்கினியே. (113)

72 அவையறிதல்.

அரச னுடனையும் அவையினையா ராய்ந்தறிந்து
உரியுனவாஞ் சொற்களையே ஓர்ந்துசொல்வ தாங்கினியே. (114)

73 அவையஞ்சாமை.

நல்லவைக்கண் சுற்றவற்றை நன்குணர நாணுது
சொல்லிக் குறைநிரப்பல் தூய்மையாங் கண்மணியே. (115)

16 தீருக்குறள் அகீகாரச் காமாகிய
பேரவைக்கண் சுற்றவற்றைப் பேசிய வர் பால்புகுத்த
சீரவற்றைக் கோடலஞ்சாந் தீரமாய் கண்மணியே. (116)

74. நாடு.

குன்று விளைவும் குறைவிடாப் பாக்கியரும்
பொன்றாத் தவரும் பொலிவதுநா டாங்கினியே. (117)

ஆற்றநீர் ஊற்றநீர் ஆம்மலை நும்பொருந்தி
வேற்றாரெ லாம்வரினும் மேவுதல்நா டாங்கினியே. (118)

திராப் பினியும் செறுபகையு முட்பகையும்
ஆராப் பசியுமிலா தார்வதுநா டாங்கினியே. (119)

75 அரண்.

பற்றார் புக்கரிதாய் பண்டமெலா முண்ணிறைவாய்
சுற்றுநீர் மண்மலகான் சூழ்வதா ணாங்கினியே. (120)

76 பொருள் செயல்வகை.

எல்லாருஞ் செல்வரையே ஏத்துவா ரில்லானே
எல்லாரும் வேண்டா திகழுவார் கண்மணியே. (121)

ஆதலா லப்பொருளே ஆருயிர்க்கு மெய்த்துணையாம்
நீதியா லீட்டி நிலைப்பனசெய் கண்மணியே. (122)

77 படைமாட்சி.

கால நெதிர்வரினும் காய்ந்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்து

ஒலமிடச் செய்தல் உயர்படையாக் கண்மணியே. (123)

78 படைச்செருக்கு.

கண்ணெதிரே வேல்வருதல் கண்டுநினைக் காதமறத்
'தீண்மை படைச்செருக்காம் தேர்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (124)

79 நட்பு.

என்றுமுள் என்பாய் இடுக்கண் களைந்துறுதி
ஒன்றும் விடாத்துணையா யோங்குவர்நட் பாங்கினியே. (125)

நிறைமதிபோ னாளும் நிறைவதூதல் லோருறவாம்
குறைமதிபோற் றீயநட்பு குன்றுவதாங்க் கண்மணியே. (126)

80 நட்பாராய்தல்

குணமுங் குடிப்பிறப்புங் குற்றமுங்குன் றுதசுற்றத்
துணையுமா ராய்ந்துநட்டல் தூய்மைபாங் கண்மணியே. (127)

உண்ணெறித் தாலாட்டு.

17

81 பழமை.

தொன்றுதொட்டு நன்பாய்த் தொடர்ந்தோ ரிடைப்பிழைகள்
ஒன்றினும்நட் போம்பல் உயர்பழமை யாங்கினியே. (128)

82 தீரட்பு.

செல்வத்திற் கூடித் திருநீங்கப் போகுநட்பாம்
பொல்லாரைக் கூடுவது புத்தியன்றாக் கண்மணியே. (129)

மனமொன்று செய்கையொன்று வாக்கொன்றாய்க் கூடிநின்று
தனமகல நீங்குநட்பைச் சாராதே கண்மணியே. (130)

83 கூடாநட்பு.

குழ்பிடுங்கைக் குள்ளும் கொடுவா ளொடுங்குமொன்றார்
வெம்புங்கண் ணீருமதாம் மேவாதே கண்மணியே. (131)

பகைநட்பாக் கொள்ளும் பருவம் வருமாகில்
முகம்நக நட்கத்தான் முற்றுமொழி கண்மணியே. (132)

84 பேதைமை.

கற்றறிந்தும் கறியிந்துர் கற்றநெறி தானடங்காக்
குற்றமுடைப் பேதையரைக் கூடாதே கண்மணியே. (133)

ஏதிலா ரார இனத்தார பசித்துழல்வர்
பேதைபெருஞ் செல்வம பெற்றக்கூற் கண்மணியே. (134)

85 புல்லறிவாண்மை.

கல்ல யங்கடிலான் கற்றவரைப் போற்செருக்கி
சொல்லுறுதி கொள்ளான் துனிதனக்காக் கண்மணியே. (135)

86 இகல.

பகைத்த லெனுகுணத்தைப் பற்றறநீ விட்டால்
மிசுத்த வறம்பொருளும் மேலின்ப மாங்கிளியே. (136)

87 பகைமாட்சி.

அடுத்திருந்து கேடுசெய்யும் ஆர்வமிலா னைப்பகைத்தல்
கொடுத்துக் கொள லுநன்றாய் கூசாதே கோகிலமே. (137)

88 பகைத்திறந்தெரிதல்.

பகைத்திறமெல் லாந்தெரிந்து பண்பாக அவ்வவரின்
வல்கக்கிணங்கச் செய்தொழுதல் மாண்பாகுங் கண்மணியே. ()

13 திருக்குறள் அடிகாரச் சாரமூகிய

இயற்கை செயற்கையென வெண்ணும் பகையிரண்டும்
மயக்க மறத்தெரிந்து வழிப்படுத்து கண்மணியே. (139)

89 உட்பகை.

இனத்துட் பகையிருப்பின் இன்னுத கேடெல்லாம்
புனத்துட் புழுப்போலப் பக்கநிக்கு மாங்கிளியே. (140)

ஆதலா லஹை அடியோ டறுத்தொழிப்பின்
ஏதிலிளாச் செல்வமெலா மெய்தலாக் கண்பணியே. (141)

கள்ளிசெல்ல மாற்றல் கதித்தெயரி யோரையென்றும்
புல்லிப் பணிந்தொழுகல் போற்றுமின்ப மாங்கிளியே. (142)

தவத்திற் பெரியாரைத் தற்செருக்கா லேபிழைத்தார்
பலங்களைல் லாமிழந்து பாழ்படுவார் கண்மணியே. (143)

குன்றியை மெய்த்தவத்தார் குன்றமதிப பின்னேந்தும்
பொன்றுவான செல்வமுடன் போற்றுவாய் கண்மணியே. (144)

91 பெண்வழிச்சேறல்.

நலையாருக் கஞ்சும் மறுமையிலா நெப்பயனும்
தீனையாவுங் கொள்ளத் திறனிலனாங் கண்மணியே. (145)

92 வரைவின் மகளிர்.

அன்பின் விழையார் அரும்பொருளோ யேவிரும்பும்
துன்பப் பொதுமகளைக் தோயார்நல் லோர்கிளியே. (146)

ஆக்கமெலாங் கொண்டு அழப்பெருளோ பைக்கொடுத்து
வீக்குதல்செய் வேதியரை மேவார்நல் லோர்கிளியே. (147)

93 கள்ளுண்ணாமை.

ஆக்க மறித்து அறிவுக்கத் தைக்கெடுத்து
தூக்கமிருங் கள்ளையுண்ணல் துள்ளுகஞ்சாங் கண்மணியே. (148)

94 சூது.

ஒன்றுதந்து தூழிக்கும் ஒப்பிலா வுட்பகையாம்
வென்றிடினுஞ் சூதை விரும்பாதே கண்மணியே. (149)

95 மருந்து.

வாதபித்த சேடம் வகுத்ததத்தம் மாத்திரையின்
பேதம் மிகிற்குறையிற் பிழையுண்டாங் கண்மணியே. (150)

பசித்துப் புசிக்கான் பலபண்டத் தால்நிறைப்பான்
நசித்துப் பிணியிடித்தெந் நாளுமலை வாங்கினியே. (151)

கிற்றான் புசிப்பார்க்குச் சேருமின்பம் போற்பெரிதூண்
பெற்றுப் புசிப்பார்க்குப் பிடைபுண்டாக் கண்மணியே. (152)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபீயல்.

96 குடிமை.

நலகயீகை வாய்மையின் சொல் நாண்பண்பு நீமானம்
இகழாமை யாங்குணங்க ளிந்பிநந்தார்க் காங்கினியே. (153)

97 மாணம்.

தன்னிலையிற் றுழாமை தாழ்வுவரிற் றெய்வத்தால்
தன்றுயிரைத் தான்விடுதல் தான்மானங் கண்மணியே. (154)

98 பெருமை.

அறிவொழுக்க மாண்மைபணி வாதிலலம் யாவும்
செறிபெருமை யார்தக்கோர் தேர்ந்தறிவாப் கண்மணியே. (155)

பொறுமைபுறங் கூறாமை பொய்யாமை அன்புகொண்டு
கிறாமையெலாம் நீத்த திறம்பெருமை யாங்கினியே. (156)

99 சான்றாண்மை.

அன்புநா னொப்புரவு ஆனகண்ணோட் டம்பணிதல்
இன்பயிஞ்சும் வாய்மைபொறை ஈதல்சால் பாங்கினியே. (157)

100 பன்புடைமை.

எல்லார் குணமுமறிந் தேற்றபடி யவ்வவர்க்குப்
பொல்லாப்பில் லாதொழுதல் போற்றுபுண்பாம் பொற்கினியே.

101 நன்றியில் செல்வம்.

உண்ணான் தமர்க்குதவரன் ஒங்குமறஞ் செய்யானாய்
மண்ணுவான் கோடிபெற்றும் மாவறிய ளுங்கினியே. (159)

சுற்றத்தி லன்பயிட்டுத் துய்த்தலறஞ் செய்ககிட்டு
பெற்றசெல்வம் யாலும் பிறர்கொள்வார் கண்மணியே. (160)

20 திருக்குறள், அறிவுரைச் சாரமாகிய

102 நான்.

பெருமைசான் றுண்மைகனிற் பேசாச் சிறுச்செயலை
ஒருபொழுதுஞ் செய்யாமை ஒதுநான் பைங்கினியே. (161)

103 குடிசெயல்வகை.

தங்குடியைத் தாழாது தாங்கியுயர்த் தல்பார்க்கும்
பொங்குபுக முான்மைபெனப் போற்றுவார் கண்மணியே. (162)

104 உழவு.

உழுதொழிலே யார்க்கும் உயர்வாம் அதுவுமன்றி
தொழுதொழிலார் தம்பகியைத் தூர்க்குமருந் தாங்கினியே. (163)

105 நல்குரவு.

ஒன்றுமில் லாவறுமை ஒன்றுமேல் யாவருக்கும்
என்றுமில்லாத் துன்பமெலாம் ஈண்டுமே கண்மணியே. (164)

நெருப்பினிற் றஞ்சுதலும் நேருமணி மந்திரத்தால்
நிரப்பிற் றுயிலவென்றும் நேராதாங் கண்மணியே. (165)

106 இரவு.

இரப்பதுவு மீதவெரக்கு மில்லையென்றார் தம்மை
கரப்பதிலாப் பெரியோரைக் காண்பதரி தாங்கினியே. (166)

107 இரவச்சம்.

கரவா துவந்தளிக்கும் கண்ணனார் கண்ணும்
இரவா துயிரோம்பல் இன்பமாந் கண்மணியே. (167)

108 கயமை.

கரும்புமெள் றும்போலக் கயவர் கசக்கினர்க்கே
விரும்பியவை யெல்லாம் விரைந்தளிப்பார் கண்மணியே. (168)
ஓழியில் ழந்நிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்

காதலனும் காதலியும் காதலொத்துக் கூடுமியல்
ஓதுகின்றேன் நீயவற்றை ஓர்ந்துணர்வாய் கண்மணியே. (169)

கண்ணென்தீ தர்வாய். 81

109 தகையுணக்குறத்தல்

தெய்வமக ளோவேரோர் தேயத்து வாழ்மயிலே
பெய்வனாபூ மாதரோ பேசவறி யேன்மணியே. (170)

உண்டாற் களிக்கும் உலகி லநெறயம்
கண்டாற் களிப்பதில்லைக் காமம்போற் கண்மணியே. (171)

110 குறிப்பறிதல்.

இத்தகையாள் நோக்கம் இருநோக்கு நோக்குதலால்
ஓத்த குறிப்பாய் உயிர்க்கமிர்த மாங்கினியே. (172)

111 புணர்ச்சிமகிழ்தல்

உண்மயிர்த்துக் கண்டுதேட் றெற்றியு மைம்புலுனிப்
பெண்டிடத்தா யென்னுயிர்க்குப் பேரின்ப மாங்கினியே. (173)

112 நலம்புணர்நுரைத்தல்

நிறைமதிக்கண் ணைகளங்கம் நிற்பதுபோல் யான்விரும்பும்
பிறைறுதற்குண் டோமுதத்திற் பேசாய்நீ பைங்கிளியே. (174)

113 காதற்சிறப்புரைத்தல்.

நினைப்பேன் மறந்ததுண்டேல் நேரிழையே நின்னை
எனைத்து மறந்திலனாள் எண்ணிலைன் கண்மணியே. (175)

கண்ணுள்ளோ யென்றும் கலந்துநிற்கும் காதலரை
எண்ணும் வகையறியேன் ஏதுசெய்வேன் கண்மணியே. (176)

114 காணுத்துறவுரைத்தல்.

காம நுகர்ந்தகன்று காதலுழர் தார்க்கென்றும்
ஏமம் மடலவதிங் கேதுவளி கண்மணியே. (177)

காதலரைக் காணாக் கலையால் காண்டறந்து
பாதையெங்குஞ் செல்லுமலர் பாராய்நீ பைங்கிளியே. (178)

115 அலரறிவுறுத்தல்.

அலர்கூறிக் காதல் அறிக்குமென்நீ தீபவிக்க
பலர்கூடி நெய்சொரியும் பாண்மையாக் கண்மணியே. (179)

தனவியல் ழநிநிழல்.

22 தீருக்குறள் அதிக்காச் சர்மாசிய

கற்பியல்.

116. பிரிவாற்றுகை.

பிரியே நெனப்படுஞ்சொல் பேசுகநீர் விட்டன்று
வருவே நெனச்சொல்லபின் வாழ்வார்க் குரைகிளியே. (180)

117 படர்மெலிந்திரங்கல்

இறக்குந்தோ றும்பெருகும் ஏர்மடுப்போற் காதல்
மறைக்குந்தோ றும்பெருகு மார்க்கமாக் கண்மணியே. (181)

118 கண்விதுப்பழிதல்.

கடலிற் பெரிதான காதலோய் தந்தகண்கள்
படலாற்றாத் துன்பமெய்தி பாடழியுங் கண்மணியே. (182)

காணப்போ துந்துயிலாய்க் கண்டபோ துந்துயிலாய்
வீனா விதுப்பழிதல் மேல்வினைகொல் கண்மணியே. (183)

119 பசப்புறுபருவால்.

என்னழகும் நானும் எடுத்தினியார் கைமாறா
மின்றும் பசப்பு விரைந்தளித்தார் கண்மணியே. (184)

120. தனிப்படர்மிகுதி.

நாங்காதல் கொண்டமுற்றும் நாயகமெம் மேற்காதல்
தாங்கொண்டமுறதிலரேல் சார்பயனென் னோகினியே, (185)

121 நினைந்தவர் புலம்பல்.

உண்டாற் களிப்பதன்றி ஒண்காமம் போலநறவும்
கண்டால் நினைத்தால் களிப்பதின்றாங் கண்மணியே. (186)

தந்நெஞ்சள் நாமிருக்கத் தாங்காதார் நாணர்கொல்
எந்நெஞ்சத் தோவா திருப்பதற்குக் கண்மணியே. (187)

122 கனவுநிலையுரைத்தல்.

நனவெனவோர் பாவி நணுகாதேல் நம்மிடத்தீல்
கனவிலென்றும் வந்தனைவார் காதலர்காண் கண்மணியே. (188)

123 பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காலை யரும்பாய்க் கடும்புகுலெல் லாம்விபகதாய்
மாலை மலருமிந்நொய் மாதாயந் கண்மணியே. (189)

124. உறுப்புநலனழித்தல்.

நயுத்தவர்கல். காணும் நலிவுதல்போற் கண்ணிரண்டும்
துயர்த்துநீர் மல்குகின்ற துன்பமாந் கண்மணியே. (190)

125 நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

நெஞ்சேசேராய் தீர நினைத்தோம் மருந்தென்க்கு
 அஞ்சலென்று சொல்லியெனை ஆற்றாயோ கண்மணியே (191)
 காதலரெம் முள்ளங் கலந்திருக்க நீபுறத்தே
 போதலென்ன நெஞ்சேயுன் புன்மையொழி கண்மணியே. (192)

126 நிறையழிதல்.

நாணத்தாள் பூட்டும் நமது நிறைக்கதவை
 காணக் கணிச்சியெனும் காமமுடைக் குக்கிளியே. (193)

127 அவர்வயின் விதும்பல்.

கண்ணூரக் காதலரைக் காண்கநான் கண்டபின்பு
 எண்ணுது நீங்குமென்றே ளெய்துபசப் புக்கிளியே. (194)

ஊடுவளே கூடுவளே ஊடலுடன் கூடுதலை
 நாடுவளே கண்ணினைய நாயகர்வந் தாற்கிளியே. (195)

வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன்யான் வெல்கும்
 மனைகலந்தீ வோம்நீருந்து மாலைக்கு மாங்குயிலே. (198)

128 குறிப்பறிவுறுத்தல்.

மணிகோத்த நூல்வினங்கு மாறுபோலெம்மடந்தை
 அணிகோத் தொளிர்குறிப்பொன் றுண்டாங் கண்மணியே. (197)

நெருநற்றுச் சென்றொந் நேசத் தலைவரென்
 உருவில் பசப்பெம்மை யுற்றுநா னேழ்கிளியே. (198)

தொடிநோக்கிப் பின்புதன் றேடுணைக்கி மென்மையவாம்
 அடிநோக்கிச் செய்குறிப்பொன் றுண்டுதாங் கண்மணியே. (199)

கடநினைத் தேன்றிராழி ஒன்றணவர்க்கண்டவுடன்
கடுதழை யன்றிகொஞ்சல் கொண்டலெதன் துக்-கினியே (200)

வலிணும் மெல்லியதாம் மால்காமம் மாந்தர்
நிலர்மாந் திவமாந்தச் சிவவியெறு வார்-கினியே. (201)

130 புலவியுணர்ச்சி

கண்டாரை கட்டிலரின் னென்றிகொண்டேர் வன்றிகொஞ்சே
கட்டார்பின் செல்லல் வென்றிகொஞ்சல் பைக்கினியே. (202)

காணப் பொழுதுமஞ்சம் கண்டாற் பிரிவை யஞ்சம
காண விமும்பைதென் மாயுகொஞ்ச கண்மணியே. (203)

ஆன்பத்துக் காரே துணையாவர் கம்முடைய
ஆன்புக் குரியகொஞ்சம் ஆகாக்காற் கண்மணியே. (204)

131 புலவி

அலந்தார்க்கு மேலு மலைவுசெய லொக்கும
புலநதா துயாநீககிப் புல்லாமை கண்மணியே.)

நோதலிண லெனையுயன் கொநதா ரொநததெரியும
காதலி யிள நோல கடுநதுயரா க கண்மணியே)

132 புலவி துணுக்கம்.

பெண்ணியலா கண்ணாற் பெரி துண்டா ருன்னலததை
கண்ணேன் பாததவுன்றன் நன்மாபை நான்-கினியே (205)
கின்னையகல் ஞான்றில நீடுகிணைத் தேனென லும

என்னை மறந்தீ ரெனப்புலந்தரள் கண்மணிபீய (208)

133 ஊடலுவகை.

காதலரிற் குற்றமொன்றும காண்கிலை மாளும
நோத லவரளிக்கு நுண்டுணையாங் கணமணிபீய. (209)

ஊடுதல்கா மத்துக் குறுவின்ப மாமதற்கு
கூடி முயங்கல் குறைவிலின்ப மாங்கீளிபீய. (210)

வாழ்த்து.

மஹமுதல் வாழ்க வையம் வான்மழை பொழிந்து வாழ்க
இறைகலம் வாழ்க அன்ரு னேந்துசெங் கோலும் வாழ்க
அறைதரு முயிர்கள் வாழ்க அருட்குரு பாதம் வாழ்க
குறைமல வசநறி பென்சொற் குணாணி இவ்வோர் வாழ்க

என்னெறித் தாலாட்டி அழகுறவாழ்க